

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **I. B., s. r. o.**, B. X., P., IČO: X., **II. V. S., s. r. o.**, P. X., B. B., IČO: X., **III. Ing. I. K. – E. F.**, K. X., B. B., IČO: X., **IV. T. S., s. r. o.**, M. C. X., B. B., IČO: X., proti žalovanému: **M. G., a. s.**, Ž. X., P., IČO: X., zastúpenému JUDr. A. M., advokátom v P., T. X., **o určenie neexistencie pohľadávky**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 45Cbi/157/2002, o dovolaní žalobcu v IV. rade proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo/180/200-117 zo dňa 26. februára 2008, právoplatného dňa 2. mája 2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu v IV. rade **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, ako súd prvého stupňa, rozsudkom č. k. 45Cbi/157/2002-89 zo dňa 7. júna 2007, zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia v I. až IV. rade domáhali určenia neexistencie pohľadávky žalovaného proti úpadcovi - Z. Z. Z. P. SR, P. X., X. B., IČO: X., vo výške 4 050 246,80 Sk. Rozhodnutie o zamietnutí žaloby odôvodnil odkazom na ustanovenia § 21 ods. 1, ods. 2, § 23 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5 písm. b) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, ako aj zisteným skutkovým stavom, z ktorých ustálil, že skutočnosti uvádzané žalobcami vzťahujúce sa k okolnostiam uzatvorenia zmlúv o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou P. a. s., S. X., P., a spoločnosťou M. G. a. s., K. X., T., obe zo dňa 10. 4. 2001, nie sú právne irelevantné pre posúdenie oprávnenosti žalobcami popretých pohľadávok, nakoľko ide o pohľadávky vzniknuté na základe právoplatných a vykonateľných

rozhodnutí súdov, ktoré boli zákonným dôvodom na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka Z. Z. Z. P. SR. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že neúspešných žalobcov v I. až IV. rade zaviazal spoločne a nerozdielne k náhrade trov konania v sume 5 979,- Sk úspešnému žalovanému.

Na odvolanie žalobcu v IV. rade Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 4Ob0/180/2007-117 zo dňa 26. februára 2008, právoplatného dňa 2. mája 2008, napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a zaviazal žalobcu v IV. rade nadradiť trovy odvolacieho konania žalovanému v sume 7 307,- Sk. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote dovolanie žalobca v IV. rade dôvodiac ustanovením § 237 a nasl. O. s. p.. Dovolacím petitom sa domáhal zrušenia napadnutého právoplatného rozsudku odvolacieho súdu, a zrejme aj rozsudku súdu prvého stupňa, pretože sa domáhal vrátenia veci Krajskému súdu v Bratislave (prvostupňovému súdu) na ďalšie konanie a rozhodnutie, resp. alternatívne zastavenia konania vo veci.

Keďže dovolanie žalobcu v IV. rade neobsahovalo náležitosti riadneho dovolania, vyzval prvostupňový súd dovolateľa Výzvou zo dňa 11. 06. 2008 na doplnenie dovolania o náležitosti uvedené v § 241 ods. 1 O. s. p.

Na základe výzvy dovolateľ podaním zo dňa 02. 07. 2008 doplnil dovolanie tým, že preukázal zastúpenie advokátom predložením plnej moci a uviedol, že jeho dovolanie sleduje zrušenie rozsudku odvolacieho súdu v celom rozsahu a zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu. Podanie dovolania odôvodnil nezákonným nadobudnutím pohľadávok žalovaným. Objasnil, že podľa neho, žalovaný tieto nadobudol v rozpore s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko ich postúpenie bolo v rozpore s dohodou medzi pôvodným dlžníkom ZZZP SR, P. X., B., a pôvodným veriteľom – spoločnosťou P., a. s., S. X., P.. Mal za to, že keďže žalovaný nadobudol pohľadávky v rozpore so zákonom, sú zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10. 04. 2001 neplatnými právnymi úkonmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Vytkol súdom nižších stupňov, že pri plnení podmienok konania túto skutočnosť zo zákona neuplatnili. Záverom vyslovil názor, podľa ktorého by mal byť veriteľom pôvodný veriteľ P., a. s., P., a nie žalovaný.

K dovolaniu žalobcu v IV. rade sa žalovaný nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. S. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, preto je potrebné ho odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v nadväznosti na § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p..

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p., ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O. s. p.) alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo rozsudok odvolacieho súdu potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

Dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených rozhodnutí. Nakoľko v prejednávanej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom vo výrokovej časti prípustnosť dovolania nevyslovil, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a) až g) tohto ustanovenia. Ak je totiž konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a) až g) O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. vylúčené. Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Konštatujúc, že v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné a vady uvedené v § 237 O. s. p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu v IV. rade odmietol ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p.

So zreteľom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť (§ 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.), nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. Keďže žalovanému v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, dovolací súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2010

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.